

Година спілкування з елементами тренінгу

«Кібербулінг. Правила-поради для подолання кібербулінгу»

Мета: продовжити знайомити вихованців з поняттям "кібербулінг"; привернути увагу до питання насилля засобами інтернет мережі, до пошуку та виходу із небезпечних ситуацій; сприяти розвитку відповідальності за свої вчинки; а також виховувати повагу один до одного; мотивувати їх поширювати цю інформацію у своєму середовищі.

Вітаю всіх присутніх. Пропоную невеличку вправу. Підведіться ті, хто вважає, що це стосується їх: готові?

- Встаньте ті, у кого чорне волосся;
- Встаньте ті, хто має гарну посмішку;
- Встаньте ті, то вважає себе хорошою сестрою чи братом;
- Встаньте ті, хто прийшов сьогодні на нашу зустріч з гарним настроєм, і хоче отримати корисні поради.

Привітайте один одного оплесками.

Тема "Кібербулінг: як проблему перетворити в рішення?"

Вправа Клубок:

Учні по черзі назвати своє ім'я, улюблену соціальну мережу і для чого вони її найчастіше використовують. (Починає педагог)

Отже, ви є активними користувачами соціальних мереж та інтернету загалом.. Вам неодноразово доводилося чути про таке ганебне явище як «Кібербулінг».

- Що саме ви про це знаєте?

Це і не дивно, адже питання шкільного цькування, останнім часом, дуже активно обговорюється в засобах масової інформації, соціальних мережах .

Сьогодні ми розглянемо особливий тип булінгу, адже його випадки все частіше зустрічаються серед дітей та молоді – це КІБЕРБУЛІНГ.

Ми говоритимемо з вами про особливості кібербулінгу, його прояви, способи захисту від цієї загрози, що чатує на дітей в інтернеті, а також розглянемо, як цю проблему можливо перетворити в рішення.

Перш за все давайте пригадаємо, що таке булінг?...(Відповіді дітей)

Визначення булінгу - це діяння, дії або бездіяльність учасників процесу які полягають у психологічному, фізичному, економічному, сексуальному насильстві. В тому числі і з застосуванням засобів електронних комунікацій,

що вчиняються стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи. Внаслідок чого була заподіяна шкода психічному або фізичному здоров'ю потерпілого.

Ми пригадали законодавчо закріплене поняття булінгу. Проте сама проблема дитячого чи підліткового цькування існувала завжди.

-Можливо, ви знаєте звідки вона виникла?.....

Нажаль, статистика вказує про те, що Україна знаходиться в топ-10 країн Європи за поширеністю булінгу серед дітей. Пригадаємо з вами типові ознаки булінгу

Типові ознаки булінгу:

Систематичність (тобто повторюваність діяння.)

Наявність сторін (кривдник-булер, потерпілий – жертва, спостерігачі.)

Розглянемо найпоширеніші види булінгу:

Види булінгу:

Вербальний (словесний булінг-знущання, залякування за допомогою образливих слів

Фізичний (поштовхи, бійки)

Психологічний (поширення образливих чуток, шантаж)

Економічний (крадіжки, пошкодження особистих речей)

Сексуальний (принизливі жести, зйомки у переодягальнях)

Кібербулінг (дії з метою дошкулити, принизити людину чи нашкодити їй з використанням інформаційно-комунікаційних засобів). Ми говоримо про кібербулінг.

Через соціальні мережі та спільноти поширення будь-якої інформації відбувається блискавично. Один клік і принизливі фото, відео, пародійні зображення, чутки сягають величезної кількості адресатів. Це дійсно так. Погрози життю або здоров'ю дитині чи близьких уже може бути підставою для звернення. І якщо просте ігнорування не допомагає, а блокування призводить до погроз з інших профілів – це теж є сигналом діяти.

Адже, кіберагресори можуть цілодобово залякувати своїх жертв, створюючи в них ілюзію повного контролю їхнього життя і поведінки. В результаті психіка дитини будь-якого віку може призвести до непередбачуваних наслідків.

-Яких саме? (Відповіді дітей)

Кібербулери замість «підніжок» - пишуть агресивні смс.

Замість «стусанів» - погрозливі повідомлення у соціальній мережі.

Замість «насмішок» - розповсюджують конфіденційні дані про однолітків та створюють фальшиві профілі.

Особливості та характерні риси притаманні кібербулінгу:

Давайте обговоримо це питання разом!

-анонімність- у кіберпросторі переслідувач часто анонімний. Жертва не розуміє чи це 1 особа чи їх декілька, чи це друг, чи знайомий, чи взагалі стороння особа. Така невизначеність посилює тривогу і виникає відчуття повної беззахисності.

-безперервність – в свою чергу анонімність посилює безперервністю протиправних дій булера. Адже цькування не обмежується територією школи. Таким чином знущання можуть продовжуватися і вдень і вночі.

-незліченні і невидимі свідки - зазвичай не всі учасники приєднуються до кривдника або жертви. Як правило присутня низка мовчазних свідків. Невтручання яких служить підтримкою переслідувача і підсилює переживання жертви.

Чи існують можливі шляхи вирішення цієї проблеми? Відповідь на це питання ви дасте переглянувши реальну історію 14-річної дівчинки у вигляді мультфільму. Увага на екран.

Відео «Кібербулінг. Як я перестала бути жертвою» (2хв 49с)

-Так, які ж існують шляхи вирішення проблеми?

Алгоритм дій:

З метою захисту від кібербулінгу потерпілий може вчиняти наступні дії:

→ На початковому етапі прояву кібербулінгу, якщо це можливо, емоційно не реагувати, оскільки «емоції породжуються емоції».

→ Фіксувати всі дії кривдника (наприклад, робити фото або скріншоти неправдивої інформації про себе; інформації, що містить персональні дані; інформації, що принижує честь та гідність (далі – інформація).

→ Звернутися за порадою щодо дій кривдника до батьків, вчителів, довіреної особи або зателефонувати на національну дитячу «гарячу» лінію (у будні: з 12.00 по 16.00 за номером **0 800 500 225** (безкоштовно зі стаціонарних та мобільних) та **116 111** (безкоштовно з мобільних).

→ Звернутися із заявою або повідомленням про вчинення кібербулінгу до керівника навчального закладу, якщо кібербулінг вчиняється щодо потерпілого в навчальному закладі і кривдником є учень (студент) або член педагогічного колективу.

→ Якщо кібербулінг відбувається в соціальній мережі (наприклад, Facebook, Telegram, Вконтакте, Twitter, Youtube тощо), потерпілий має можливість звернутися зі скаргою до адміністратора сторінки або групи, що створена у відповідній соціальній мережі, з метою видалення інформації про нього. У випадку відмови адміністратора виконати відповідні дії, потерпілий може звернутися безпосередньо до служби підтримки соціальної мережі (наприклад, у соціальній мережі Facebook міститься вкладка «Довідка та підтримка») або натиснути кнопку «Поскаржитися».

Вправа «Міф» чи «Факт»

1. У булінгу та кібербулінгу немає нічого серйозного. Це просто дражнилки. **міф**

2. Якщо над кимось знущаються, він сам винен у цьому. **міф**

3. Дехто з тих, над ким знущалися, може почати ображати інших. **факт**

4. Коли ти бачиш, що з когось знущаються, найкраще вдати, ніби нічого не помічаєш. **міф**

5. Не варто використовувати назви міст, імена, номери телефонів та дату народження як надійні паролі. **факт**

6. Якщо ви збираєтеся поширити інформацію, фотографії своїх знайомих, не треба запитувати їхнього дозволу. **міф**

7. Усе, що ви публікуєте онлайн, може бути розповсюджене набагато ширше. **факт**

Підсумуйте: «Треба пам'ятати, що ні з кого не можна знущатися — ні в реальному, ні у віртуальному світі тому що....».

ВІДПОВІДІ 1. Міф. Жертви булінгу переживають важкі емоції — почуття приниження та сором, страх, розпач і злість. Інколи така ситуація може заподіяти людині непоправну шкоду.

2. Міф. Ні з кого не можна знущатися! Кривдник несе повну відповідальність за свої дії.

3. Факт. На жаль, деякі люди, які зазнали принижень, згодом так само зганяють свою злість на інших.

4. Міф. Не існує поняття «невинний спостерігач». Якщо ти бачиш, що над кимось знущаються, і нічого нікому про це не кажеш, то не розв'язуєш проблему, а певною мірою стаєш співучасником булінгу. Ви можете: 1) виступити проти булера (дати йому зрозуміти, що такі його дії оцінюєте

негативно); 2) підтримати жертву (особисто чи в публічному віртуальному просторі висловити думку про те, що кібербулінг — це погано; цим ви надаєте емоційну підтримку, що дуже потрібно жертві); 3) повідомити близьким дорослим та адміністрації сайту про факт некоректної поведінки в інтернеті.

5. Факт. Існують спеціальні програми-відмички, які послідовно перебирають усі слова у словнику та цифри, і в такий спосіб можуть розкрити простий пароль.

6. Міф. Обов'язково спершу спитайте у них дозволу. Можливо, комусь буде неприємно, що ви поширили інформацію про нього.

7. Факт. Майже кожен користувач може роздрукувати фотографії, відео та інші ваші приватні дані. Не забувайте про налаштування конфіденційності: обмежте читацьку аудиторію своїми друзями. Майте на увазі, що вони можуть переслати вашу інформацію іншим користувачам.

Висновок. Інтернет – цікавий та корисний засіб для навчання, відпочинку або спілкування з друзями. Водночас світова комп'ютерна мережа містить багато небезпек для фізичного та психічного здоров'я користувачів.

На завершення хочеться наголосити на тому, щоб ви були більш обачнішими та обережними користуючись мережею.

- А зараз пропоную, встаньте ті, для кого сьогоднішня інформація була корисною і ви не жалкуєте, що витратили свій час.

Я вдячна вам за сьогоднішню співпрацю, сподіваюся, що зерна які ви отримали, використаєте раціонально і вони дадуть свої позитивні паростки. Бажаю вам не бути ні в ролі булера, ні в ролі того кого булять.